

Vaselina: 10 grams.

Lanolina: 20 grams.

Sol. adrenalina al milèssim, XX gotes.

Tintura d'hidrastis: 3 grams.

Suaument es farà penetrar, dit per dit, a través de la pell. Aquesta pomada serà de molt bons resultats si es té constància en la seva aplicació.

El dormir amb guants és també un mitjà molt avantatjós, sobretot si a les mans hi ha estat aplicada, encara que sigui simplement, glicerina.

No oblideu mai, en temps de fred, sortir al carrer sense estar protegides amb els guants. Penseu que el fred, l'aire, la humitat i la pols, són els enemics més grans de l'embelliment de les mans.

Aquestes recomanacions sempre seran més possibles a aquelles persones que no practiquin certs treballs, però si és al contrari, sempre serà convenient que per poques hores que tinguin lliures, a més de les del son, siguin ocupades, sols uns minuts, per la bellesa de les mans. Penseu que el treball pot fer perdre el seu bon aspecte, però un xic de cura pot beneficiar la seva asperesa.

Per poca poesia que hom senti, les mans d'una nina sempre són les més belles, les més finament idealitzades. Cal imitar-les; no en va els poetes i pintors han perpetuat la bellesa de les mans de la dona.

Del Dr. ANDREU PINART

VEGETACIONS ADENOIDEES

pitjor encara, corrent-se la infecció cap a darrera de l'orella, cosa que obliga algunes vegades a intervencions quirúrgiques d'una certa categoria.

A més de tot el que hem dit, i que sortosament no passa pas sempre, la respiració bucal en la infància porta com a conseqüència obligada una sèrie de modificacions que podríem dir-ne d'Estètica facial: El maxilar superior acaba tenint unes mides transversals massa estretes, i les dents que constantment estan a la vista per escurçament del llavi, tenen forçosament una implantació defectuosa. El nas és prim, i tot plegat dona a l'infant una expressió de poca intel·ligència i de manca de la vivor, tan graciosa en aquesta edat.

El tractament consisteix en fer un raspat de les vegetacions per via bucal, i suprimir així aquest obstacle mecànic. La intervenció, correctament practicada, és molt senzilla i absolutament sense cap perill.

Amb aquestes nocions elementals, tota mare pot gairebé fer el diagnòstic: Si el nen respira amb la boca oberta, encara que sigui solament en dormir, si s'encostipa fàcilment, si aquests encostipats coincideixen amb adoloriments d'orella, si aquestes supuren, etcètera, etc., són dades més que suficients per a posar-la sobre avís, i perquè es preocupi de fer-lo reconèixer per un especialista. I si aquest comprova el volum excessiu de les vegetacions adenoidees, ja sabeu quin és el tractament: Una intervenció, sense cap mena de perill, i de resultats brillants.

Un capítol de la patologia infantil, de gran interès per la mare, és el coneixement dels trastorns que pot produir el desenvolupament excessiu de les vegetacions adenoidees, o com diu la gent, dels «carnots».

Aquests es troben situats darrera del nas, molt aprop dels seus orificis posteriors i, també de l'entrada de les trompes d'Eustaquí, que són els conductes que serveixen per ventilar l'oïda en la seva part mitjana. Llur paper fisiològic és pràcticament nul. Per contra, quants trastorns no poden produir si llur volum és excessiu!

Cal que recordem el que acabem de dir referent a la seva situació, per poder comprendre com actuen.

Quan creixen d'una manera excessiva, tapen cap endavant les fosses nasals, obligant a l'infant a mantenir la boca oberta per poder respirar, anul·lant així la funció fisiològica del nas, que és la de filtrar, humitejar i escalfar l'aire inspirat, i en no complir aquesta funció, els bronquis queden sense protecció, per la qual cosa els nens afectats de grosses vegetacions adenoidees estan exposats a tota mena d'afeccions bronquials, tan molestoses sempre i a voltes tan greus.

Quan en créixer cap als costats arriben a tancar l'entrada de les trompes d'Eustaquí, donen com a primer símptoma un xic de sordària, seguit en la majoria dels casos, de dolor d'orella, prova d'una forma cataral aguda, que pot acabar sense més conseqüències, però a voltes pren una forma supurada amb sortida de pus a l'exterior tot foradant el timpà, o, el que és

